

snart vi faa den, blive ny Forbindelseslinier paatrængende nødvendige. Arkitekt Clemmensens Plan er jo saaledes, at man ganske vist kører uden om Slottet, men herved forstås kun Kongefløjen og Rigsdagsfløjen, men ikke Ridebanen med dens Bygninger, Staldene, Ridehuset og Hofteatret osv. Og denne Plan er jo ogsaa præmieret af Kommissionen. Jeg tror derfor at have Ret til at sige, at Kommissionen ønsker noget andet end den her foreliggende Plan, thi den har jo slet ikke været forelagt Kommissionen, men kun det Udvalg, der har været nedsat angaaende Præmieringen, og dettes Flertal er endda gaaet imod denne Plan. Jeg tror derfor ikke, man har Ret til at sige om denne Plan, at det er noget, der er godkendt af Medlemmer af Københavns Kommunalbestyrelse, idet de have præmieret den anden Plan. Jeg tror, der foreligger et stærkt Ønske fra Kommunalbestyrelsens Side om, at man vil have andre Færdselslinier end de her foreslaaede.

Saa talte den højtærede Minister ogsaa om den Linie, som Arkitekt Thorvald Jørgensen har planlagt i Forbindelse med Rysensteengade, og sagde, at den havde jeg peget paa, og den højtærede Minister mente da, at jeg var gaaet med ind paa det hele. Jeg maa da sige, at det er en ganske mærkværdig Opfattelse; naar jeg senere udtrykker mig i mit Foredrag pegede paa, hvad jeg ønskede med Hensyn til Færdselslinierne, maa den højtærede Minister kunne forstå, at den Færdselslinie der nede ikke kan tilfredsstille mine Krav om hensigtsmæssige Færdselslinier. Man maa søge at komme frem ad andre Veje, og jeg ønsker, at den højtærede Minister, der jo er Trafikminister og anlægger disse Banegaarde, og som jo maa sætte sig grundig ind i alle Betingelserne for Færdselen, ikke alene dem, der angaa selve Jernbanen, men ogsaa dem, som angaa Adgangsvejene til Jernbanegaardene, vil tage et Københavnskort og se, hvordan Byen er beliggende til den ny Banegaard og indtegne den ny Banegaard paa dette Kort og saa sige os sin personlige Mening, om han da kan anse en Linie gennem Rysensteengade for tilfredsstillende for Færdselen til den ny Banegaard. Jeg vilde da gerne se, om han med sit eget Navn vilde erklære de paa Thorvald Jørgensens Plan anlagte Færdselslinier som tilfredsstillende. Jeg kunde ønske, at den højtærede Minister selv vilde erklære det og ikke skyde andre frem foran sig. Det er jo den højtærede Minister, der skal staa

til Ansvar, og vi bør derfor høre hans egen Mening om denne Sag. Mig tilfredsstille disse Færdselslinier ikke, og det er for mig en Hovedbetingelse for, overhovedet at kunne gaa med til noget, at vi faa hensigtsmæssige Forbindelseslinier fra den gamle By og ud til Banegaarden og Bydelen der ude. Den højtærede Minister sagde, at det var ikke det, det i første Linie kom an paa. Det kan jo være den højtærede Ministers Mening, men jeg har nu den Mening, som man maaske med et populært Ord kunde udtrykke saaledes, at man først skal leve, før man tænker paa Stadsen. Man skal, som jeg allerede har sagt, først udføre det Arbejde, ved Hjælp af hvilket disse Penge skulle skaffes til Veje. Først komme de praktiske Forhold og bagefter de andre Ting, deriblandt de kunstneriske Hensyn, som jeg slet ikke undervurderer, jeg sætter kun de praktiske Forhold i første Række. De ere Livsbetingelserne for os, dem maa vi først tænke paa, og derpaa skulle vi søge ved Kunstnernes Hjælp at gøre det, vi gøre, saa smukt og tiltalende som muligt. Med Hensyn til de Bemærkninger, jeg har gjort om Rigsdagsbygningen i det hele, særlig dens Henlæggelse i en Sidefløj, have de jo for en stor Del vundet Tilslutning fra anden Side, det skal jeg derfor ikke komme nærmere ind paa. Det glæder mig, at saa mange have udtalt ganske det samme eller tilnærmelsesvis det samme som jeg, og jeg skal derfor henholde mig til, hvad der ogsaa fra anden Side er sagt i saa Henseende.

Neergaard: Jeg har ikke særlig Indtrykket af, at man fremmer denne Sag ved at tale synderligt længere derom, end vi allerede have gjort, og skal derfor fatte mig i største Korthed. Den ærede Minister kom gentagne Gange tilbage til Sagens Forhistorie, og vilde navnlig hævde, at alle vi, der den Gang stemte for Loven af 15. November 1903, havde, som den ærede Minister udtrykte sig, skrevet under paa, at vi vilde finde os i en Løsning af begge de Arter, der ere antydede, altsaa ogsaa i en Løsning, der gaar ud paa at anbringe Rigsdagen i en samlet Bygning i Modsætning til det andet Alternativ adskilt fra Slottet. Denne Fortolkning vil jeg bestemt protestere imod; den passer paa ingen Maade. Jeg vil atter fremhæve, hvorledes Situationen laa den Gang. Loven blev forelagt under den udtrykkelige Forudsætning, som var udtalt i Motiverne, og som stemmede med Rigsdagens